

OAMENI „PASĂRE“

Din timpuri imemorabile omul a privit cu admirație, dar mai ales cu invidie către păsări, acestea din urmă având un avantaj în plus, că pot viețui atât pe pământ, dar și în văzduh, inaccesibil celui dintâi. Că a încercat din vechime să se desprindă spre ceruri, da, a fost o preocupare. Nu știu dacă Dedal, cel ce i-a confecționat aripile fiului său Icar spre a zbura din palatul lui Minos, a fost și real, dar ca năzuință umană, da, a existat. Cu adevărat în aer s-a înălțat omul când cei doi frați Montgolfier au inventat în 1783 aerostatele, baloane întreținute cu aer cald.

La început de secol XX s-a produs și adevărata desprindere dirijată de la sol, un rol major având Aurel Vlaicu, Traian Vuia și mai târziu Henri Coandă, cu al său avion cu reacție. An de an, din timpuri istorice, cumva când și actuala configurație a Pământului era alta, viețuitoare înaripate au avut posibilitatea, apoi obligația de a migra dinspre zone de cuibărit spre altele de viețuit, precum la noi, printre alte ținte, și Delta Dunării.

Sensul de a „zbura” capătă în plan socio-uman alte înțelesuri.

Cum ar fi migrația forței de muncă, la început „căpșunarii”, apoi truiditori în construcții, și în fine IT-iști, crema creierelor. Cei din urmă muncesc și la noi, li se mai spune „corporatiști”. La o „vizită” într-o zonă a Capitalei, care credeam că nu există (foste terenuri becalicești), building-uri, ce spun, cartiere unde lucrează zeci de mii de tineri. Ei sunt cei care au acceptat să rămână (deocamdată) în țară, au salarii decente, pot a-și lua credite de la bănci (deci au intrat într-un circuit occidental în care „trebuie” să slujești „sistemul” până la epuizarea bio-fizică) pentru o mașină ori (cei din vârf) pentru o casă. Dar muncesc pe rupte, sunt decuplați de realitate, persiflează valorile naționale, sunt „corporatiști” maculați mental. Da, sunt creiere decuplate de mentalul național.

În pauza de prânz, înfulecă ceva de la cantina stabilită, cu meniuri accesibile, oricum nocive alimentar pentru ei.

Că doar nu a venit Jamie Oliver să le stabilească bareme de cultură gastronomică!

Alții însă au „migrat”, au „zburat” către alte zări. De ce? Pentru că economia românească, având în anii '90 peste opt milioane de muncitori, a fost contractată, dispărând rapid peste patru milioane de slujbe.

Imediat au „zburat” specialiștii (vânați mai demult) din industriile de vârf ale țării noastre spre alte zone mai prietenoase. Apoi, rând pe rând, au părăsit țara alți și alți profesioniști, pe măsură ce-și închideau porțile miile de întreprinderi. Circula ideea că prin anii 2000 o anumită forță mondială ne-a impus această autodistrugere. Posibil pentru anumite sectoare mari, cum ar fi industria de armament, ori altele asemănătoare. Dar cine a distrus sistemul cooperatist în toate cele trei componente (meșteșugărească, de consum, ori de servicii)? Bineînțeles că ei, lacomi pentru început iar apoi, ca sărăciți, au distrus acest mare segment economic, care avea o pondere de aproape 20% din PIB, fostul, evident. Aici avem de-a face cu „păsări de pradă”, cele care distrug pădurile, zonele miniere și altele, pilonul autodistrugerii noastre.

Ni se prezintă la televizor Emiratele, Kuwait-ul, Dubai-ul ș.a. Regulile de acolo sunt foarte stricte. Un „exterior” nu poate face nici o afacere dacă nu are un partener indigen, chior, orb, lenes, chiulanguiu etc care să nu aibă în firmă 51%, altfel pleci acasă.

Cât despre resursele energetice (petrol, gaze), aici nu avem nici un fel de tangență cu legislația lor. Poate guvernările noastre postdecembriste s-au căznit să găsească formula ideală a redevențelor. Formula desigur este cea existentă în ecuațiile lui Maxwell, transpuse în plan social. Legarea câmpului de distrugere uman cu câmpul economic în care trebuie să acționeze densitatea de interese, densitatea de sarcini stabilite de partid și densitatea de necesități (locale ori centrale). Toate aceste elemente pot fi apoi transpuse într-o ecuație integrală.

Fără a avea sub nici o secundă intenția de a persifla această uriașă descoperire a savantului care a fundamentat matematic principiile electrodinamicii clasice, transpuse într-o formulă socială, rezultanta nu poate decât fi decât devastatoare. Și așa, după un sfert de secol de „democrație”, au apărut și la noi „oameni pasări”.

Imaginile tinerilor care își iau „zborul” de pe blocuri sunt terifiante. Din postările unora, anterior sinuciderii, îi vezi cum privesc de pe înălțimi orizontul, au sentimentul că sunt puternici, pot domina lumea, că vor fi învingători. Fals; sunt deznădăjduiți, privesc de fapt pentru ultima oară această lume care le e străină, în care nu pot viețui și nu înțeleg de ce.

Acest fenomen a luat amploare în condițiile unei societăți agresive, cu reguli adesea lipsite de sens, în care plutește mai degrabă dezordinea. Așteptau ca această țară bogată, incomparabil prin diversitatea resurselor decât cele din zona Golfului, de exemplu, să le asigure un alt nivel de viață. Atât cei de aici cât și puținii români, cu oarecare resurse financiare câștigate cu trudă prin alte părți și care se reîntorc, critică dur noua orânduire postdecembristă. Nu în esența ei ca democrație, ci prin modul de transpunere în plan legislativ, dar mai ales a tragerii la răspundere prin confiscarea rapidă și totală a valorilor însușite în mod fraudulos și nu prin procese îndelungi, cu costuri bugetare semnificative, cu ceva luni sau ani de pușcărie și doar atât. În sinea lor, unii vor comenta: ei și, a mai dispărut un drogat ori un neadaptat social, pagubă'n ciuperca.

Fondul problemei nu poate fi deslușit de un deputat fost șef de service, de exemplu, sau alții cu apariții grotești pe micul ecran. Ei, tinerii, văd țara ca pe o mamă, iar ea nu poate greși. Din această dilemă, mama țară și modul în care sunt împinși la gesturi extreme, nu văd o altă ieșire decât să devină „oameni pasări”, să „zboare” fără întoarcere spre o lume mai dreaptă, cred ei.

Președintele Putin își propune să desființeze ONG-urile occidentale care consideră domnia sa că

aduc atingere intereselor vitale ale Rusiei. Este greu de a desluși ori de a decanta ONGurile care sunt real benefice (parte a societății civile) și cele care de fapt „topesc” fibra națională. Precum cele care ajută copiii defavorizați, ei fiind folosiți de fapt ca material pornografic.

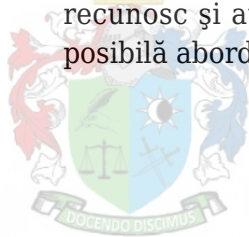

Altele cu susținere financiară ocultă se insinuează în felurite „proiecte” care folosesc bani europeni, dar de fapt (mai ales în Transilvania) slujesc unor interese oculte. Organizează manifestări culturale, preponderent, doar pentru minoritari.

Iar tinerii, cărora noi, cei ce am trecut prin viață, le pretindem, ca un fel de răspuns, ceea ce nu am putut realiza, ei ce să facă? Noi, printr-un fel de lașitate, punem pe umărul lor viitorul, dar de fapt nu i-am pregătit pentru acest exercițiu. Iar ei sunt ca niște pui de găină lăsați liberi în bătătură cu ceva ulii deasupra lor. Ei bine, din această frică ia naștere și deznădejdea lor.

Unii dintre ei, și nu puțini, sucombă mental, se predau și ori își îndreaptă autoturismul către un altul, rezultând victime nevinovate, se retrag în droguri, „ierburi” felurite, ori se sinucid înainte să cunoască viața adevărată, pentru care au fost aduși pe lume de părinți ca și creaturi lăsate de Dumnezeu pe pământ.

Da, devin păsări călătoare, fără nici un orizont, devin victime ale sistemului social pe care nu îl mai recunosc și au tăria (poate lașitatea) să îl părăsească pentru totdeauna. „Oameni pasări”, o nouă posibilă abordare etică, ori poate filozofică.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

FLORIAN LAURENȚIU STOICA

*Independența
prin Cultură*